

UCHWAŁA NR LXIII/508/23
RADY MIEJSKIEJ W CEGŁOWIE
z dnia 3 sierpnia 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn zm.), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) Rada Miejska w Cegłowie uchwała co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi na działalność Burmistrza, złożonej w dniu 19 czerwca 2023 r. na wezwanie IZP.6236.37.2022-23 z dnia 13 czerwca 2023 r. dotyczące przedłożenia umowy z gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników i transportu nieczystości ciekłych oraz dokumentów potwierdzających wykonanie usług za okres od grudnia 2020 r., której skarżący stawiają zarzut naruszenia art. 77 § 4 i art. 220 Kodeksu postępowania administracyjnego, Rada Miejska w Cegłowie uznaje skargę za niezasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej, zobowiązując go do przesłania niniejszej uchwały skarżącemu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie:

W dniu 19 czerwca 2023 r. skarżący złożył skargę na wezwanie IZP.6236.37.2022-23 z dnia 13 czerwca 2023 r. dotyczące przedłożenia umowy z gminną jednostką organizacyjną lub przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie opróżniania zbiorników i transportu nieczystości ciekłych oraz dokumentów potwierdzających wykonanie usług za okres od grudnia 2020 r., której skarżący stawiają zarzut naruszenia art. 77 § 4 i art. 220 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przedmiotową skargę rozpatrzyła Komisja Skarg Wniosków i Petycji, która po przeanalizowaniu treści skargi oraz uzyskaniu wyjaśnień ustaliła, że zarzuty zawarte w skardze zasługują na uznanie za niezasadne.

Zgodnie art. 77 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, iż fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu. Fakty znane organowi z urzędu należy zakomunikować stronie.

A także zgodnie z art. 220 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, iż organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia ani oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli:

- 1) Znane są one organowi z urzędu;
- 2) Możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie:
 - a) Posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych,
 - b) Rejestrów publicznych posiadanych przez inne organy publiczne, do których organ ma dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
 - c) Wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
 - d) Przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych (dowodu osobistego, dowodów rejestracyjnych i innych).

§ 2. Organ administracji publicznej żądający od strony lub innego uczestnika postępowania zaświadczenia albo oświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego jest obowiązany wskazać przepis prawa wymagający urzędowego potwierdzenia tych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia albo oświadczenia.

Decyzje w zakresie ustalenia sposobu pozbywania się nieczystości ciekłych wydawane są na gruncie przepisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. 2022 r., poz. 2519). Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy właściciele nieruchomości, którzy pozbywają się z terenu nieruchomości nieczystości ciekłych, oraz właściciele nieruchomości, którzy nie są obowiązani do ponoszenia opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy, wykonując obowiązek określony w art. 5 ust. 1 pkt 3b, są obowiązani do udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez:

1) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych lub osadników w instalacjach przydomowych oczyszczalni ścieków i transportu nieczystości ciekłych lub,

2) gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2

- przez okazanie takich umów i dowodów uiszczenia opłat za te usługi.

Tak więc ustawodawca nie ograniczył właściciela nieruchomości do zawarcia umowy na wywóz nieczystości ciekłych tylko z jednym podmiotem. Dopuszczalne jest posiadanie kilku umów na wywóz nieczystości ciekłych z nieruchomości. Jak wskazano w pkt 1) skarżący ma zawartą umowę, lecz nie zlecał Gminie wykonywania usług chociażby z minimalną częstotliwością określoną w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Cegłów, a tym bardziej z częstotliwością adekwatną do ilości zużywanej wody, co potwierdzono brakiem wystawienia faktur przez Gminę za te usługi. Jest to jednak nie wystarczający dowód (brak wystawionych faktur przez Gminę za usługi odbioru ścieków) do jednoznacznego stwierdzenia że właściciel nienależnie wypełnia postanowienia ustawy i regulaminu, ponieważ mógł on zawrzeć również umowę z innym podmiotem i jemu zlecać usługi odbioru nieczystości ze zbiorników bezodpływowych. Skierowane wezwanie miało na celu wyjaśnienie, czy takiej umowy nie zawarto i czy właściciel nie dysponuje dowodami w postaci faktur tegoż podmiotu na odbiór nieczystości. Posiadanie dowodów uiszczenia opłat jest obowiązkiem a nie „dobrą wolą” właściciela nieruchomości dla wykazania właściwego opróżniania zbiornika na nieczystości płynne. Wezwanie miało na celu zebranie materiału dowodowego w prowadzonej sprawie i ujawnienie ewentualnie innych umów i dowodów uiszczenia opłat na rzecz podmiotów innych niż Gmina Cegłów, a zatem nie znanych z urzędu organowi.

Umowa z 27 kwietnia 2018 r. zawarta z Gminą w zakresie świadczenia usług asenizacyjnych, na którą powołują się Skarżący nie była realizowana zgodnie z jej postanowieniami. W oparciu o dotychczasową dokumentację ustalono, iż skarżący pozbywali się nieczystości w sposób niedostateczny w stosunku do zużycia wody, co w konsekwencji w okresie objętym kontrolą, tj. od grudnia 2020 r. powodowało przelewanie się nieczystości ciekłych do gruntu.

„Celem bezpośrednim postępowania administracyjnego jest wiążące ustalenie konsekwencji norm prawa materialnego, w odniesieniu do konkretnie oznaczonego adresata w sprawie indywidualnej, przez organ administracji publicznej w formie decyzji.” Wyrok NSA z 27.06.2019 r., II OSK 2134/17, LEX nr 2740810.

Zgodnie z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Z uwagi na powyższe, Burmistrz Cegłowa przystępując do ponownej analizy sprawy wezwał stronę do przedstawienia wszystkich dowodów, które mają wpływ na końcowy wynik sprawy.

Marginalnie należy także wskazać, iż wraz z wezwaniem do przedstawienia umowy oraz dokumentów potwierdzających wywóz nieczystości ciekłych, strona nie udostępniła przedmiotu oględzin, mimo skutecznego zawiadomienia o nowym terminie oględzin.

Odnosząc się do drugiego z zarzutów stawianych przez stronę, o naruszeniu art. 220 Kodeksu postępowania administracyjnego nie zasługuje na uwzględnienie. Treść umowy w zakresie usług asenizacyjnych, a także dostęp do dokumentów potwierdzających realizację poszczególnych wywozów za okres od grudnia 2020 r. nie jest objęty rejestrem prowadzonym przez organ prowadzący postępowanie, a ich weryfikacja odbywa się w sposób określony w art. 6 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a więc poprzez okazanie takich umów i dowodów uiszczania opłat za te usługi. Z uwagi na ponowne rozpoznanie sprawy, w tym gromadzenie materiałów dowodowych Burmistrz Cegłowa przystępując do analizy sprawy dokonując wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy, wezwał stronę do przedstawienia dowodów, które będą miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Informacje dotyczące sposobu pozbywania się nieczystości ciekłych nie stanowią informacji powszechnie znanej lub znanej organowi z urzędu, o którym mowa w art. 77 § 1 Kpa, a także nie spełniają kryteriów określonych w art. 220 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Reasumując, zarzuty formułowane przez Skarżących są całkowicie bezpodstawne. Mając powyższe na uwadze, skargę uznaje się w całości **za niezasadną**.